

23. Sep. 1972

FAKTA

Dato:
23. Sep. 1972

Sidetal:
Rød blå bd 11 s. 33-38

Generelle kommentarer:
Robert Ryman. Amerikansk kunstner
(1930-2019).
Piero Manzoni. Italiensk kunstner
(1933-1963).
Georges Bataille. Fransk filosof og
forfatter (1897-1962).

TRANSSKRIFTION

23-9-72

Jeg har set ugens produkter igennem. Og har fundet ud af:

1. At placerer "R+B" inde på en flade er forkert – det er ikke alene billeddannende (form til form – farve til farve stof – til stof) men svækker farvens udstråling – og det bliver et "abstrakt maleri".

2. Jeg kan stadig ikke benægte at det generer mig at det hele er baseret på to farver – især generer den røde.

På den anden side ønsker jeg ikke at gå over i Ryman/Manzoni hvidt Yves Klein monochrom eller Ad Reinhardt sort.

Og hvad er der så tilbage?

Det jeg gerne vil opnå: et rumareal som er til via en svingende vibration (og ikke en farvemæssig Op-virkning) kan jeg måske opnå ved en destruktion af farven – hvordan?

I Tranekær lavede jeg nogle papbilleder hvor jeg ovenpå

Ugebladsillustrationer påførte det ene farvelag efter det andet – indtil jeg synes det var tidspunktet at holde op.

Selvfølgelig kunne man godt udpege de forskellige plader som blålig – grønlig – gullig – rødlig – o.s.v – men kun omtrentlig. For et års tid siden lavede jeg her nogle små papplader som jeg indenfor "R+B" strukturen bearbejdede med forskellige materialer – aske – tusch – blå – sølvbronche – lim – mad – o.s.v også de var farveløse – havde ihvertfald kun den farve der var det pågældende materiales.

De her nævnte produkter er nærmere en løsning af hvad jeg søger end "R+B" hvor farven er for dominerende-

Her kommer selvfølgelig så problemet med at forfalde til materialeæstetik.

Hvad med egentlig man vil med at producerer kunst?

Jeg spørger i samme åndedræt som jeg ved at dette spørgsmål ikke kan besvares.

Hvad er det som sker når man sætter en kunstnerisk handling igang når jeg f.eks producerer "R+B"?

Det første man bliver sig bevidst når man vil forsøge besvare dette spørgsmål er; de handlinger man foretager, f.eks valget af materiale, formningen af dette materiale, valget mellem dets forskellige muligheder o.s.v er næsten overvejende baseret på og udsprunget af: det man ved om kunst (billedkunst) det man ved om sin samtids kunst og det man ved om den helt øjeblikkelige aktuelle kunstsituation.

Det er indenfor denne forestillings og begrebsverden man starter. Det næste man så handler efter er ens helt personlige forhold og stilling til denne viden om kunsten – og endelig, eller rettere måske, spørger man sig selv overfor valgmulighed simpelthen som menneske.

Dette sidste er lidt tvivlsomt. Selvfølgelig forsøger man at tage personlig stilling til hele den omfattende kunstneriske problematik, men om man

kan drage hele sin subjektive menneskelige funktion med ind i dette spørgsmål er tvivlsomt.

Det er hvad jeg prøver at gøre når jeg stiller spørgsmålet: hvad får mig til at arbejde med "R+B" ideen? Stiller man spørgsmålet udelukkende fra et kunstnerisk synspunkt er det nok stadig svært at besvare, men ikke umuligt, man kan svare at man vil bevise at dette at fremstille et fysisk produkt udelukkende er baseret på kunstneriske kriterier og så vidt gørligt alene eksisterer i kraft af disse kriterier, endnu kan lade sig gøre — o.s.v — o.s.v.

Spørger man derimod: hvad vil jeg som menneske med en sådan beskæftigelse og hvad vil jeg med dette produkt? Da bliver det straks meget tvivlsomt om man tilnærmelsesvis tilfredsstillende kan besvare et sådant spørgsmål.

Er det som G. Bataille mener fordi man har en trang til at erobre det ukendte, bevæge sig ud i ikke videns område? Måske har G. Bataille ret — det er trangen driften mod det man intet kender til det man ikke ved noget om, det man ikke har kendskab til. Derfor er spørgsmålene hvorfor og hvad til ikke alene overflødige, men let hysteriske for man kan ikke vide hvorfor man gør det og endnu mindre hvad man vil med det.

Disse spørgsmål er lammende, og det som lammer den aktuelle kunstsituation — dette at man søger en mening — en hensigt — hvor der ikke kan være nogen.

Alle de nu 11 hæfter jeg indenfor en årrække har siddet og fyldt med pro et contra angående "R+B" kan jeg fortsætte med i al evighed uden at nå nogen vegne, det eneste der kan tælle er at gøre tingene og rent fysisk erfarer dem — SE dem.

Man kan ikke foruddiskontere en handling man må følge den øjeblikkelige indskydelse og den følgende handling — så kan man, måske, bagefter vurderer den.

Selv hvor man har sat sig visse grænser inden for hvilke man vil opererer som f.eks med "R+B" må man i sidste ende følge sin instinktive fornemmelse.

Lil produkt - hvorfor udnytte som på over-
-for skiver, disse to faves muntlig veder?
Muntlig veder for hvad? For at kunne
optræde forskellig - varieres?
Man vil selv fejle sig ikke kunne på-
-stå at den ene variation er vorelsfulde
end den anden - mere hver for sig i det
hele højt variationen?
Tror man i det mindste på at varia-
-tionerne har forskellig værdning (et y
i m. præcision)? Eller vil man blot
vise at variationerne ikke er variationer
men det samme på en anden måde
at alt udgør fra det? Sige det samme
på forskellige måder - i så fald kan
det let blive et spørgsmål om
hvilke der er den bedste - den rigtige
- den smukkeste? det er måske det
som er sagen? spørgsmål står man
Med alle disse spørgsmål
igen overfor en uoverskuelig mængde.

23-9-72

78 har set usens produkter igen -
nem, Og har fundet ud af:
1. At på en "R+B" inde på en flade
er faktisk - det er ikke alene billed-
-dannelsen (form til form - fave til fave
stof - til stof) men såvel som fave
udstråling - og det bliver et "abstrakt
maleri".

2. Jeg kan stadig ikke denogte at det
opvækker mig at det hele er baseret på
de farver - især opvækker den røde.
På den anden side ønsker jeg ikke
at gå over i Rymon / Manzoni /
Yves Klein monochrome eller Ad Rein-
hardt sort.
Og hvad er der så lidt på?
Det er opvækker til opvækker: et rum-
-areal som er lidt via en svingende
vibration (og ikke en jævnmæssig Op-
-virkning) kan jeg måske opvækker vel-
en destruktion af farven - hvordan?
og Trane har lavet. Jeg nogle papir-
-de hvor jeg oven på Ugeblads illustration
~~hvor~~ på første del ene farvetegning efter det
under - indtil jeg synes det var lidt-
-punkter at holde op.
Selv farvetegning kunne man godt udpege
de forskellige plader som blåt - grøn-
gult - rødt - o. s. v. - men kunne om-
-brændt. For at så ind i den lavet
jeg her nogle små papirplader som
jeg indlever "R+B" strukturer bearbejdede
med forskellige materialer - aske - tusch -
-blå - selv bronche - lim - mad - o. s. v.
også de var farvetegning - havde i hvert-

- fuld kan den give det. Det pædagog-
-dende materiale.
De har nævnt produktet er nævnt er
løsning af hvad jeg selvs. end "RTB"
hvor fjerde er for dominerende.
Her kan man selv følge sin problem
med at forfulde til materialer osv. etc.

Hvad er det egentlig egentlig man
vil med et produkt kunst?
Jeg spørger i samme indledning som
jeg ved at dette spørgsmål ikke kan
besvares.

Hvad er det som sker når man
sætter en kunstnerisk handling igang
når jeg f.eks. producerer "RTB" ?
Det første man bliver sig bevidst
når man vil forsøge at besvare dette
spørgsmål er, de handlinger man fore-
tager, f.eks. valg af materiale, formgivning
af dette materiale, valg mellem det fer-
-stellige materialer o. s. v. er næsten over-
-vejende baseret på den kunst (billedkunst)
der man ved om sin som lidt kunst
der man ved om den helt afbale-
-de og de aktuelle kunst situation.
Det er i den for den for sig selv og
begrebet verden man står for. Det næste
man så handler efter er ens helt

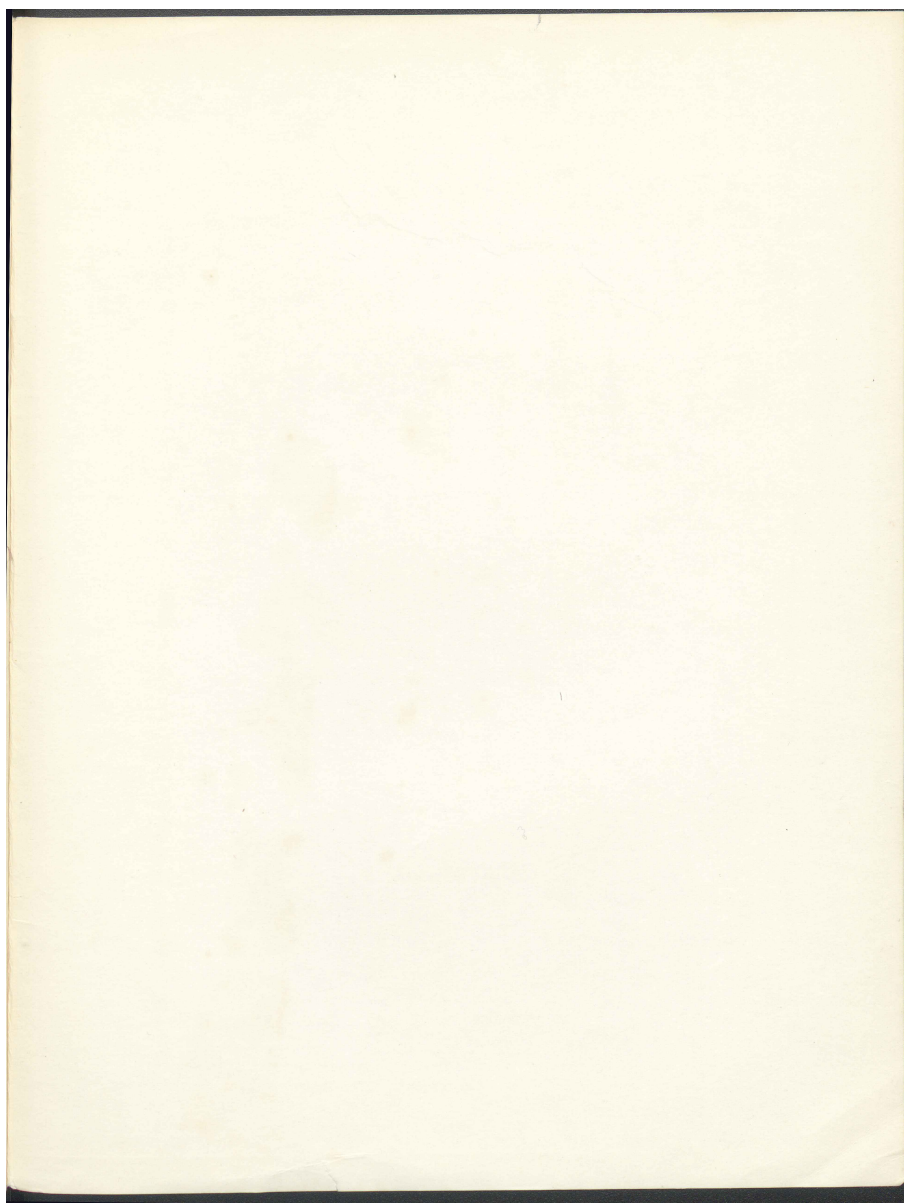
personlige forhold & stilling til den re-
tten om kunsten - og ^{undelig} eller
rette måske, spørger man sig selv
overfor valg mulighed simpelthen som
menneske.
Dette sidste er lidt trivsel. Selv-
følelse forstår man at tage person-
lig stilling til hele den omfattede
kunstneriske problematik man om
man kan drage hele sin sætning
menneskelige punkter med ind i dette
spørgsmål er trivsel.
Det er hvad is prøver at gøre mig
til stiller spørgsmålet: hvad for
mig til at arbejde med "R+B" ideen?
Stiller man spørgsmålet udelukkende
for et kunstnerisk synspunkt er det
nok ~~svært~~ svært at besvare,
man ikke umiddelbart, man kan svare
at man vil prøve at dette er fan-
-stille et typisk produkt der udelukkende
er baseret på kunstneriske kriterier &
så vidt muligt alene eksisterer i kraft
af disse kriterier, endda kan lade
sig gøre - o. s. v. - o. s. v.
Spørger man derimod: hvad vil is
som menneske med en sådan be-
-skæftigelse & hvad vil is med dette
produkt? Da bliver det straks meget
trivsel om man til normalens is

Ligeledes stillende kan besvare et sådant
Spørgsmål.
Er det som J. B. ville mener fordi
man har en pony til at svare det
ukendte, bevogt sig ud i ikke-
videns område? Eller som han også
skriver man kan ikke ukendte og så
beskrive sig med det ukendte og så
fortælle på forhånd at vide noget om
dette ukendte - videt er en hindring
for dette område. Måske har J. B. ville
ret - det er kun en driften mod det
man ikke kender til det man ikke
ved noget om, det man ikke har
noget kendskab til. Derfor er spørgs-
målene hvorfor J. B. ville ikke har
alene overflødig J. B. ville hvorfor man
for man kan ikke vide hvorfor man
går det J. med det - mindre hvad
man vil med det -
Disse spørgsmål er kun mere, og
det som kun mer den aktuelle
kunst situation - dette at man spørgs-
en mening - en henvisning - hvor der ikke
kan være nogen.
Alle de nu 11 hæfter på indrifi er
irrelekt har sidet J. B. ville med
pro et contra angående "R+B" kon-
for fortsætte med i al sin heder uden
at nå nogen vegne, det eneste der

Kan tælle er at gøre linjerne og ræk-
kefølge af jern dem - SE dem.
Man kan ikke find distinktion af
handling man må følge den øjeblik-
-kelige indskydelse af den følgende
handling - så kan man, måske, byg-
-e efter hinanden dem.
Så hvor man har set sig visse
grænser indenfor hvilke man vil
operere som f.eks med "R+B"
må man i sidste ende følge
sin instinktive fornemmelse.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

